

Fra retssalen

Peter Juncker i de militære retsprotokoller

Vi støder på Peter Juncker flere gange i de militære retsprotokoller. Her i sagen om de gule bukser, Peter Junckers ægteskabelige klammeri og Peter Junckers selvmordsforsøg i kachotten.

Sagen om de gule bukser

Kort om sagen:

Denne her sag drejer sig om et par gule bukser, der er forsvundet, hvilket har ført til skænderi og slagsmål parterne imellem, samt offentlige udskældelser.

Korporal Peter Juncker fra 1. eskadron indgiver en klage på egne og sin hustru Johanne Kirstines vegne mod dragon af 3. eskadron Peter Rasmussens kone, Anne Marie Rasmussen. Da Juncker er korporal sker det i det militære retsregi. Der bliver nedsat et krigsforhør, hvor alle de involverede parter og vidner afhøres i sagen.

Anklagen lyder på skældsord, tyveri og slagsmål. I bevismaterialet indgår en sabel, en ildtang, et rokkehoved og et halvt kommisbrød.

Den anklagede Anne Marie Rasmussen fastholder hårdnakket sin version af historien på trods af diverse vidneudsagn mod hende.

Dommen lyder på 12 timers krumslutning og 1 time i fedlen.

Om sagen:

Den 29. august 1810 bliver der nedsat et krigsforhør under ritmester Mandix for at undersøge en klage indgivet af korporal Peter Juncker fra 1. eskadron på egne og hustrus vegne mod dragon af 3. eskadron Peter Rasmussens kone, Anne Marie Rasmussen. Klagen går på, at konen skulle være kommet til Junckers kvarter for nogen tid siden, mens hans kone lå i barselsseng, og han selv var fraværende, med begæring om, at hendes mand måtte låne et par gule bukser. Junckers kone sagde ja og bad dragonens kone tage et par af Junckers bukser oppe på loftet. Her hang der forskellige bukser, der tilhørte nu hjemsendte folk. Noget tid efter savnede Juncker et par gule bukser, der plejede at hænge på loftet, og som havde tilhørt en hjemsendt soldat. Da ingen andre havde været på loftet, faldt mistanken på Anne Marie Rasmussen. Især fordi Rasmussen ikke havde kunnet bruge de bukser, han lånte af Juncker, men ved flere lejligheder såsom sit barns dåb havde haft et par gule bukser på, hvilke han ikke selv ejede nogen af, og en trompetær nægtede at han skulle have lånt ham sine.

Juncker klagede til ritmester von Bruun, som for at bilægge sagen betalte for bukserne. Juncker ville lade Rasmussen vide, at bukserne var betalt og gik derfor ind i stalden ved kvarteret og spurgte hans kone, om hendes mand var der. Hun ville vide hvorfor, og da han fortalte det, svarede hun, at hun og hendes mand intet havde betalt, og at ingen havde krævet det. Uden nogen grund begyndte Anne Marie at slynge om sig med skældsord, og hun slog Junckers kone med et rokkehoved og ramte hende under det venstre øje, som endnu var brunt og blå. Junckers kone var kommet derhen for at hente sin mand, og hun havde deres spæde barn på armen. Juncker greb rokkehovedet, og i det samme greb Anne Marie fat i Junckers sabel, som hun fik trukket ud af dens skede. For at forhindre dette greb Juncker fat om klingens. Først inde i stuen fik Juncker sin sabel fra Anne Marie. Så greb Anne Marie en ildtang og slog efter ham med den og ramte hans sabelhægte med sådan en kraft, at bøjlen faldt af. Herefter greb hun et halvt kommisbrød og smed det i ansigtet på Juncker, så hans øje stadigvæk var gult. Ildtangen og rokkehovedet fremviste Junckers kone i forhøret.

Anne Marie Rasmussen forklarede, at Junckers kone kom om formiddagen den 22. og stod uden for hendes vinduer og udråbte højt for alle folk, at de gule bukser, som Anne Marie havde taget hos Juncker, nu var betalt, og at hun derfor var tyv, hvortil hun svarede, at hverken hun eller hendes mand havde betalt eller var affordret en skilling for disse bukser, samt at Junckers kone skulle være tyv, indtil hun beviste Anne Marie en sådan gerning.

Samme dags eftermiddag kommer Juncker ind i Anne Maries stue og spurgte efter hendes mand, som dog ikke er hjemme. Herefter begynder Juncker at slå i bordet inde i stuen samt true hende med hug, for dét Anne Marie havde sagt om formiddagen. Hun gentog det samme for ham, og han slog hende forskellige gange over ryggen og armen med sin sabel med skeden på, og da Junckers kone kom til og greb fat i hende, forsvarede hun sig med rokkehoved og ildtang. Hun benægter at have grebet fat i sablen og påstår, at Juncker har slået bøjlen af på hendes ryg og fremviser en forrevet arm og hånd.

Vidnet Hans Hansen kommer ind i stalden og ser Anne Marie slå ud efter Juncker med et rokkehoved og en ildtang. Juncker tager begge dele fra hende uden at slå hende men værger blot for sig, og Anne Marie slår bøjlen af sablen med ildtangen. Hun forsøger at tage sablen, smider brødet etc. Hun sagde under slagsmålet til Juncker, at han ikke var korporal kun en simpel dragon.

Vidnet Johan kaldte på sine børn og hørte, at Anne Marie kaldte sine børn ind, for at de ikke skulle blive tyvttet for bukserne, samt at Junckers kone skulle være en tyvekvind.

Vidnet Niels Carstensen sagde, at Junckers kone svarede, at bukserne var betalt, og at sagen dermed var overstået, men Anne Marie vedblev at skælde, så at Junckers kone til sidst gik sin vej.

Anne Marie benægter vidnernes udsagn og holder ved sin historie.

Dom: 12 timers krumslutning og 1 time i fedlen bliver dommerne til sidst enige om. Dommen er nedsat fra krumslutning i 24 timer og 1 time i fedlen.